

SJÄTTE SÖNDAGEN EFTER PÅSKDAGEN

EXAUDI

Epistel: 1 Petr. 4: 7-11. Evangelium: Joh. 15: 26-16:4. Predikan: Luk. 12: 4-12. Av Ingemar Andersson (LFS)

HJÄLPAREN, DEN HELIGE ANDE

Predikotexten är hämtad ur ett sammanhang där människor i stora skaror samlats runt Jesus. Lukas säger att de kunde räknas i tiotusental och höll på att trampa ner varandra.

Då börjar Jesus tala, och han vänder sig först och främst till lärjungarna. Han talar om vad de kommer att möta när de på hans uppdrag går ut med budskapet om människors frälsning i Kristus Jesus. De skall avslöja synden och predika evangelium. Men de kommer att möta fiendskap, hån och smädelser. Ja, de kommer att få lida mycket. De kommer att ställas till svars inför makthavare och myndigheter. Men de kommer inte att vara hjälplösa och utlämnade åt sig själva. Med sig har de Honom som övervunnit världen, och den Helige Ande, Hjälparen, skall stå dem bi.

1/ Jag hade bestämt mig för, när jag var hos er, att inte veta av något annat än Jesus Kristus och honom som korsfäst. (1 Kor. 2: 2)

Kapitlet börjar med att Jesus varnar lärjungarna allvarligt för fariséernas surdeg, hyckleriet.

Det kan till en tid gå att hyckla och skrymta, men en dag kommer falskheten att avslöjas: *"Ingenting är dolt som inte skall bli uppenbart, och ingenting är gömt som inte skall bli känt."* Det gäller också lärjungarna: *"Allt vad ni har sagt i mörkret skall höras i ljuset, och vad ni har viskat i örat inne i kammaren skall ropas ut på taken."*

En lärjunge umgås inte med falskt vittnesbörd, med baktal, med tal som inte tål ljuset. En lärjunges tal skall vara ja, ja och nej, nej. Allt utöver det kommer från den onde. (Matt. 5:37) Och i den store Mästarens efterföljd undervisar sedan Paulus: *"Låt inget oanständigt tal komma över era läppar, tala bara det som är gott och blir till välsignelse där sådan behövs."*

"Ert tal skall alltid vara vänligt, kryddat med salt, så att ni vet hur ni bör svara var och en." (Ef. 4:49, Kol. 4:6)

I parallelltexten hos Matteus säger Jesus till lärjungarna: *Vad jag säger till er i mörkret skall ni säga i ljuset, och vad ni hör viskas i ert öra skall ni ropa ut på taken.* Det var inga egna funderingar de skulle gå ut med. "Så säger Herren" – så vittnade profeterna när de trädde fram med budskapet från Gud.

"Vad jag säger er skall ni predika" – det är Jesu ord till hans sändebud. Med samma gudomliga auktoritet som Herrens härolder i gamla förbundet skulle de förkunna Guds ord.

"Den som lyssnar till er lyssnar till mig", hade han tidigare sagt när han sände ut de sjuttio för att predika (Luk. 10: 16).

Men den som skall predika Guds ord skall själv vara lärd av Herren. Han skall ha varit i "enrum" med honom, där Herren fått tala i hjärtats mörker så att ljuset från evangelium först fått lysa in där. Det som är gömt och fördolt för den naturliga människan, sanningen om mig själv, hjärtats fördärv - och sanningen om Kristus och frälsningen i honom, skall bli känt och uppenbart. Och då blir huvudinnehållet i förkunnelsen detsamma som Paulus predikade i Korint: *Jesus Kristus och honom som korsfäst.* Där inryms både lag och evangelium. Det var vår synd som bragte Jesus på korset. *"Ni spikade fast honom på korset och dödade honom"*, säger Petrus till åhörarna på första pingstdagen. Men genom sin död frälste han oss från fördömsen. Därför: *"Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlättna. Då skall ni få den Helige Ande som gåva."* (Apg. 2)

2/ Vad jag ofta har sagt till er, det säger jag nu under tårar: många lever som fiender till Kristi kors. (Fil. 3:18)

Korsets predikan väcker fiendskapen. Med sorg konstaterar Paulus att många lever som fiender till Kristi kors. Den naturliga människan är i uppror mot Gud. Hon underordnar sig inte Guds lag och hon kan det inte heller (Rom. 8:7). Och talet om korset är en dårskap för henne, för i sin egenrättfärdighet behöver

hon ingen frälsare. Men korsets predikan säger motsatsen. Den säger att med oss var det så illa ställt, att Gud själv måste bli människa för att försona våra brott och rädda oss undan fördömsen.

Och så väcks fiendskapen. Nu kan den inte direkt drabba Jesus, så som när han vandrade här på jorden, men nu drabbar den alla Jesu efterföljare. *"Om världen batar er, skall ni veta att den har batat mig innan den batat er... Kom ihåg vad jag har sagt: tjänaren är inte förmer än sin herre. Har de förföljt mig, skall de också förfölja er."* (Joh. 15). Ja, i evangelietexten säger Jesus till lärjungarna, att det skall komma tider *"då var och en som dödar er skall tro sig tjäna Gud"*.

3/ I världen får ni lida, men var vid gott mod. Jag har överunnit världen. (Joh. 16: 33).

Vem skulle inte frukta inför sådana framtidsutsikter! Hat, förföljelser, lidanden och död – vem kan här undgå att räddas? Men Jesus säger att för detta skall man inte vara rädd. Vål kan Kristi fiender döda era kroppar, men mer kan de inte göra. *"Jag vill visa er vem ni skall frukta. Frukta honom som har makten att döda och sedan kasta i Gehenna. Ja, jag säger er: Honom skall ni frukta."*

Många faror hotar här på jorden, och Jesu lärjungar skulle snart nog på sina egna kroppar få erfara detta. Men det finns en fara som är större än alla andra faror som kan hota här på jorden. Det är faran att gå evigt förlorad. Gehenna är bilden av helvetet. Makten att kasta en människa i förtappelsen har inte djävulen. Vål är han en mästare på att förvillan och förföra, men makten över liv och död, över salighet och fördömsen ligger i Guds hand. Gud vill inte att någon skall gå förlorad, utan att alla skall bli frälsta och komma till kunskap om sanningen. Han har sänt oss sin Son för att rädda oss undan fördömsen och bjudit oss att tro på Jesus som den enda vägen till frälsning.

Och Jesus har själv gått i döden för att vi inte skulle gå evigt förlorade. Hos honom finns syndernas förlåtelse, liv och salighet. Det finns ingen synd så stor, att inte förlåtelse finns.

Inte ens den som säger något mot Människosonen skall nekas förlåtelse, säger Jesus.

Men en synd finns, som inte kan förlåtas: *"Den som hädar den helige Ande skall inte få förlåtelse"*, säger Jesus.

Den helige Ande kallar syndare till Frälsaren. Han framställer den korsfäste Kristus för syndarens ögon (Gal. 3:1). Han kallar på oss, han lockar och drar för att vi skall ta vår tillflykt till Kristus och så bli räddade. Men den som kommit till Kristus, men sedan avfallit och med berätt mod hädar Andens verk, den som förkastar den enda vägen till frälsning, har också därmed förkastat förlåtelsen och valt förtappelsen. *"Ty de som en gång tagit emot ljuset och smakat den himmelska gåvan, fått del av den helige Ande och smakat det goda Gudsordet och den kommande världens krafter men sedan avfallit, dem är det omöjligt att föra till ny omvändelse, eftersom de själva på nytt korsfäster Guds Son och öppet hänar honom."* (Hebr. 6: 4f).

Inför sådana bibelord besannas uttrycket: *"Den som behöver frukta, fruktar inte, men den som inte behöver frukta, den fruktar."* Den ogudaktiges väg bär till förtappelsen. Man han är andligen död och fruktar inte Gud, fruktar inte den som har makten att döda och kasta till helvetet. De däremot som hör Kristus till, vars trygghet är så stor att *"till och med alla hårstrån på ert huvud är räknade"*, som Jesus säger, de fruktar. De fruktar Gud, inte med trälens fruktan för en sträng herre, utan med barnets fruktan att komma bort ifrån Gud.

Och de fruktar för sitt andliga tillstånd, för de har lärt känna sin synd och sin svaghet. De kan också i mörka stunder ångestfullt fråga sig om de begått den oförlåtliga synden mot den helige Ande. Men den som tänker så skall gå till sin själasörjare, bekänna sin synd och begära att få bli avlöst. I avlösningen utdelas syndernas förlåtelse, och det är inga tomma ord som där uttalas, utan Kristus själv förlåter och lyfter bördan från bekymrade samveten. Den som så fruktar Gud kan omöjligen ha begått synden mot den Helige Ande. Sann gudsfuktan befriar från fruktan. *I världen får ni lida, men var vid gott mod. Jag har överunnit världen*, säger Jesus till sina lärjungar. Inte en sparv är bortglömd hos Gud och ni är mer värda än många sparvar. På er är huvudhåren räknade. Här i världen väntar kors och lidande i Jesu efterföljd, men *"för dem som älskar Gud samverkar allt till det bästa"* (Rom. 8: 28). *"Vi jublar mitt i våra lidanden"*, utbrister Paulus, *"eftersom vi vet att lidandet ger tålmod, tålmodet fasthet och fastheten hopp."* (Rom. 5: 3-4). Hamnar man inför makthavare och myndigheter för att stå till svars för att man bekänt Kristus, behöver man inte heller där bekymras. *"Den helige Ande skall i den stunden låta er veta vad ni skall säga"*, säger Jesus. Och bekännelsen av Kristus får också andra konsekvenser. Jesus säger: *"Den som bekänner mig inför människorna, honom skall också Människosonen bekänna inför Guds änglar."* En gång skall han i evigheten stå där inför Gud Fadern och alla heliga änglar, med en oräknelig skara av fattiga syndare omkring sig och bekänna: Detta är min brud som jag har köpt ifrån jorden. *"Fader, jag vill att där jag är, där skall också de som du har gett mig vara med mig, så att de får se min härlighet som du har gett mig, eftersom du har älskat mig innan världens grund var lagd."* (Joh. 17:24). *"Men den som förnekar mig inför människorna skall bli förnekad inför Guds änglar."* Amen.